

[Westerby.]

grunde at gennemføre merværdiafgiften. Jeg tænker her på den rent skattetekniske side. Ud fra et liberalt synspunkt er det en meget stor fordel, at man ikke, sådan som man gør det, når man gennemfører punktskatter, belaster enkelte erhverv, men at man stiller alle erhverv lige. Der bliver ikke nogen forvridninger i erhvervslivet, ingen drejning i erhvervslivets konkurrenceforhold ved gennemførelse af en almindelig afsætningsafgift som merværdiafgiften. Ud fra liberale synspunkter kan man også sige, at det er en fordel, at man ikke griber ind i det frie forbrugsvalg, sådan som man jo rent faktisk gør, når man gennemfører punktskatter. Endelig er det en meget stor fordel at kunne gennemføre en beskatning, som ikke rammer eksporten under nogen form.

Her er der tre fordele, som det er værd at tage i betragtning. Jeg indrømmer, at også spørgsmålet om at gennemføre en almindelig omsætningsafgift i detailledet vil kunne komme på tale, men navnlig vanskelighederne ved ikke at skulle belaste vor eksport vil i høj grad tale for, at vi sikkert må ende med merværdiafgiften.

I den foreliggende situation er det jo ikke meningen, at vi skal gennemføre merværdiafgiften i dette folketingsår, men at sagen skal tages op i næste folketingsår. Derved kan spørgsmålet blive debatteret i sommerens løb, og der vil igen blive en førstebehandling af forslaget om gennemførelse af merværdiafgiften.

Jeg personligt står forholdsvis lidenskabsløst over for spørgsmålet om, hvorvidt man gennemfører merværdiafgiften eller en detailoms, som det også kaldes. Jeg tror, at merværdiafgiften vil være den bedste løsning, men hvis man i den debat, der vil komme i fremtiden, vil kunne komme med gode argumenter til fordel for en detailoms, vil jeg naturligvis fordomsfrit se på dem. Det gælder om i politik at være fordomsfri og først og fremmest bøje sig for det gode argument, men det ser i øjeblikket ud til, at merværdiafgiften er den tekniske skatte-

form, som har de største fordele og de færreste ulemper.

Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg meget havde foretrukket, om forslaget om en merværdiafgift var blevet fremsat tidligere. Vi har af økonomiske grunde været nødt til at tilstræbe et stort kasseoverskud på statens regnskab, ellers ville der blive stærk inflation og store valutatab her i landet; men da man ikke tidligere havde fået fremsat et forslag om en merværdiafgift, var folketinget stillet i den tvangssituation at måtte opkræve skatter i form af punktskatter, hvorved man lagde afgifter på enkelte varegrupper. Det har været en meget uheldig situation, folketinget og regeringen har været i, når man i de senere måneder har måttet gennemføre en lang række punktskatter. Det ville langt have været at foretrække, hvis man tidligere havde fremsat et forslag om en merværdiafgift, således at vi var sluppet for at skulle gennemføre mange af de punktskatter, som føles så hårdt af de kredse, som især rammes af de punktskatter, som er blevet gennemført.

Der er ikke andet for, end at vi her i folketinget må prøve på at gennemføre merværdiafgiften, eventuelt en detailoms, så hurtigt som det er forsvarligt. Man kan naturligvis altid i folketinget ønske sig god tid til forslagernes behandling, men det er i alt fald mit indtryk, at sagen allerede på embedsmandsplan og senere igennem det forslag, der er fremsat af regeringen — også hvad angår de forhandlinger med de forskellige erhvervsorganisationer, der har fundet sted — er blevet så grundigt forberedt, at det må være muligt for folketinget at slutte sine overvejelser og tage sin endelige stilling, inden der er gået alt for lang tid.

Vi har jo i øjeblikket temmelig stærke prisstigninger og også en dårlig udvikling, for så vidt angår handelsbalancen, med deraf følgende valutatab. Det er derfor meget vigtigt, at vi får bremset prisstigningstilbøjeligheden og valutatabene, og at man hurtigst muligt får skabt et sådant kasse-